

## Bemærkninger til lovforslaget

### Almindelige bemærkninger

#### 1. Indledning

Lovforslaget indebærer, at asylansøgere kan afvises på grænsen, såfremt de indrejser fra et land, hvor de ikke må antages at risikere en forfølgelse som nævnt i flygtningkonventionen af 28. juli 1951. Hvis den pågældende derimod kommer direkte fra et land, hvor han risikerer forfølgelse som nævnt i konventionen, eller hvor han ikke er beskyttet mod videresendelse til et sådant land, vil den pågældende ikke kunne afvises.

Udlændinge, som ikke afvises eller udvises, og som er omfattet af flygtningekonventionen, har efter forslaget fortsat et retskrav på asyl i Danmark, hvis Danmark er 1. asylland. Det vil i praksis normalt forudsætte, at udlændingen er lovligt indrejst her i landet.

Efter de hidtil gældende bestemmelser har der endvidere været et retskrav på opholdstilladelse, hvis det af lignende grunde som anført i konventionen eller af andre tungtvejende grunde ikke bør kræves, at udlændingen vender tilbage til sit hjemland.

Dette ubetingede retskrav består ikke efter forslaget, men forslaget indskrænker på den anden side ikke udlændingemyndighedernes mulighed for at give asyl i tilsvarende omfang som hidtil til udlændinge, som ikke afvises eller udvises.

Endelig foreslås det, at et transportselskab, der bringer en udlænding her til landet, kan straffes med bøde på objektivt grundlag, såfremt den pågældende ikke er i besiddelse af rejselegitimation og visum. Denne del af forslaget træder først i kraft ved justitsministerens bestemmelser herom. Bestemmelsen vil kun blive sat i kraft, såfremt der fortsat forekommer gentagne misbrug i form af transporter af personer til Danmark uden fornøden rejselegitimation og visum.

Det er direktoratet for udlændinge, der skal træffe afgørelse om, hvorvidt en person skal afvises. Direktoratets afgørelse kan påklages til justitsministeriet.

#### 2. Flygtningeudviklingen

a. Udlændingeloven blev vedtaget ved lov nr. 226 af 8. juni 1983. Loven trådte i kraft den 1. oktober 1983. Det var et bredt flertal i folketinget, der stod bag loven, og vedtagelsen skete i tillid til, at også andre lande ville påtage sig deres del af forpligtelserne med at modtage flygtninge. Udviklingen har imidlertid vist, at Danmark i langt højere grad end de fleste andre lande har påtaget sig at løse denne opgave i vores del af verden.

I 1983 indrejste der 332 asylansøgere. I 1984 og 1985 steg antallet til henholdsvis 4.313 og 8.698. I indeværende år er der allerede pr. 3. oktober 1986 indrejst mere end 8.300 asylansøgere, og udviklingen i de seneste uger, hvor der er indrejst mere end 500 pr. uge, har vist en nærmest eksplosiv tendens. Hvis udviklingen fortsætter, svarer dette til, at Danmark med de nugældende liberale regler kommer til at modtage op mod 36.000 asylansøgere pr. år. Danmark modtager pr. indbygger i øjeblikket flere asylansøgere end andre lande i Europa.

Udviklingen i flygtningestrømmen har medført, at regeringen både på nationalt og internationalt plan har taget en række initiativer. Det har imidlertid ikke vist sig muligt på *den ene side* at bevare den meget liberale lovgivning, der under iagttagelse af en række retssikkerhedsgarantier sikrer, at enhver, der på grænsen påberåber sig asyl, får ophold i landet, mens sagen behandles, og på *den anden side* sikre en rimelig og human modtagelse og behandling af asylansøgere.

b. Ved lovens vedtagelse i 1983 bestod flygtningeudvalget, der behandler klager over direktoratets afslag på asyl, af 7 medlemmer. Det viste sig imidlertid på grund af sagsmængden og den dermed meget betydelige ventetid for at få klager behandlet i nævnet nødvendigt at udvide antallet af medlemmer betydeligt, således at nævnet kunne fungere i flere afdelinger samtidig. Endvidere blev det bestemt, at en række sager skulle kunne behandles af kun 3 medlemmer mod normalt 7. Disse ændringer blev gennemført ved lov nr. 232 af 6. juni 1985 om ændring af udlændingeloven.